

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף פ"א ע"א

תקונא ארבעין · תקונא חד וארבעין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

רבי יצחק כל אינון מתים דארעא דישראל, יחיו ויקומו בְּקִדְמִיתָא לְעִידָן דִּיחֵי קוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא מִיתָא, בְּגִין דְּקוּדְשָׁא בְּרִיָּהּ הוּא יִתְעַר עַלִיָּהּ, הָדָא הוּא דְכָתִיב (ישעיה כו יט) יִחִיו מִתֵּיהּ נְבִלְתֵי יְקוּמוּן, יִחִיו מִתֵּיהּ אֲלִין אִינוּן דְּאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל, נְבִלְתֵי יְקוּמוּן אֲלִין אִינוּן דְּבְּאֶרְעָא נּוֹכְרָאָה, דְּלֹא כְּתִיב בְּהוּ תַחֲיָה אֶלָּא קִימָה, דְּהָא רוּחָא דְחַיִּי לֹא תִשְׁרִי עַלִיהוּ אֶלָּא בְּאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וּבְגִין כֹּה כְּתִיב בְּהוּ יִחִיו, נְבִלְתֵי יְקוּמוּן אֲלִין דְּלָבָר, יִתְבָּרִי גּוּפָא דְלֵהוּן וִיקוּמוּן גּוּפָא בְּלֹא רוּחָא, וְלִכְתָּר יִתְגַּלְגְּלוּן מִתַּחוּת עֶפְרָא עַד דְּמָטוּ לְאֶרְעָא דִּישְׂרָאֵל, וְתַמָּן יִקְבְּלוּן נִשְׁמָתָא וְלֹא בְּרִשׁוּ אַחֲרָא, בְּגִין דִּיתְקַיִימוּן בְּעֶלְמָא כְּדָקָא חַזִּי.

תרגום לעברית

וְנִתְּן לָהֶם אַחֲרֵים מִצַּד שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע, שְׁמֶשֶׁם נִתְּנָה תּוֹרָה בְּאֶסּוּר וְהֵתֵר, מִיָּמִין חַיִּים וּמִשְׁמָאל מִיתָה, וּמִשּׁוּם זֶה אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא לְתַלְמִידָיו, כְּשֶׁתִּגִּיעוּ לְאַבְנֵי שֵׁשׁ אֶל תִּגִּידוּ מִיָּם מִיָּם, וְאַל תִּהְיוּ שׁוֹקְלִים אַבְנֵי שֵׁשׁ טָהוֹר לְאַבְנִים אַחֲרוֹת, שֶׁהֵן חַיִּים וּמִיתָה, שְׁשֶׁם לֵב חָכָם לִימִינוֹ שֶׁל אָדָם, וְלֵב כָּסִיל לְשִׁמְאָלוֹ, וְלֹא עוֹד, אֶלָּא אַתֶּם תִּסְכְּנוּ עִצְמָכֶם, מִשּׁוּם שֶׁהָאַבְנִים הִלְלוּ שֶׁל עֵץ הַדַּעַת טוֹב וְרַע הֵן בְּפִרוּד, וְאַבְנֵי הַשֵּׁשׁ טָהוֹר הִלְלוּ הֵן בְּיַחְוּד, בְּלִי פִּירוּד כָּלָל, וְאִם תֹּאמְרוּ שֶׁהָרִי הִסְתַּלַּק מֵהֶם עֵץ הַחַיִּים וְנִפְּלוּ וַיֵּשׁ

ביניהן פרוד - דבר שקרים לא יכון לנגד עיני, שהרי אין שם פרוד למעלה, ואלו שנשברו, מאותם (כלים) היו. באו לנשק אותו, פרח והסתלק מהם. אמר רבי יצחק, כל אותם המתים של ארץ ישראל יחיו ויקומו בראשונה לזמן שיחיה הקדוש ברוך הוא את המתים, משום שהקדוש ברוך הוא יתעורר עליהם. זהו שכתוב יחיו מתיך נבלתי יקומו, יחיו מתיך - אלו הם של ארץ ישראל, נבלתי יקומו - אלו שבארץ נכריה, שלא כתוב בהם תחיה אלא קימה, שהרי רוח החיים לא תשרה עליהם אלא בארץ ישראל, ומשום כך כתוב בהם יחיו. נבלתי יקומו, אלו שבחוץ, יברא הגוף שלהם ויקומו, גוף בלי רוח, ואחר כך יתגלגלו מתחת העפר עד שיגיעו לארץ ישראל, ושם יקבלו נשמה, ולא ברשות אחרת, כדי שיתקומו בעולם כראוי.

טקסט התיקונים

אמר רבי אלעזר, תא חזי, בשעתא דזמין קודשא בריך הוא לאחייא מיתא, כל אינון נשמתין דיתערוון, כלהון יקומו ביהוא דיוקנא ממז דהו ביהאי עלמא, ונחית לון קודשא בריך הוא וקרא לון בשמהו, הדא הוא דכתיב (ישעיה מ כו) לכלם בשם יקרא, וכל נשמתא תיעול לדוכתהא, ויקומו בקיומא בעלמא כדקא חזי, וכדין יהא עלמא שלים, ועל ההוא זמנא כתיב (שם כה ח) וחרפת עמו יסיר, דא יצר הרע דאחשיך אפי דבר נש ושלטי ביה.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר: בא וראה, בשעה שעתיד הקדוש ברוך הוא להחיות את המתים, כל אותן נשמות שיתעוררו, כלם יקומו באותו דמות ממז שהיו בעולם הזה, ומוריד אותן הקדוש ברוך הוא וקורא להם בשמות, זהו שכתוב לכלם בשם יקרא. וכל נשמה תכנס למקומה, ויעמדו בקיום בעולם כראוי, ואז יהיה העולם שלם, ועל אותו זמן כתוב וחרפת עמו יסיר, זה יצר הרע שמחשיך פני האדם ושולט בו.

אמר רבי חזקיה, אי תימא דכל גופין דעלמא יקומו ויתעורו מעפרא, אינון גופין דאתנטעו בנשמתא חדא מה תהא מנייהו, אמר רבי יוסי אינון גופין דלא זכו ולא אצלחו הרי אינון כלא הוו, כמה דהוו עץ יבש בהאי עלמא, הכי נמי בההוא זמנא, וגופא בתראה יקום, ההוא דאתנטע ואצלח ונטע שרשוי כדקא יאות, ועל ההוא גופא בתראה כתיב (תהלים א ג) והיה כעץ שתול על פלגי מים, דעבד אפין ונטע שרשין ואצלח כדקא יאות, ועל ההוא גופא קדמא כתיב (ירמיה יז ו) והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב, כי יבא טוב דא תחית המתים.

תרגום לעברית

אמר רבי חזקיה: אם תאמר שכל הגופות של העולם יקומו ויתעוררו מן העפר, אותם גופים שננטעו בנשמה אחת מה יהיה מהם? אמר רבי יוסי, אותם גופים שלא זכו ולא הצליחו, הרי הם כלא היו, כמו שהיו עץ יבש בעולם הזה, כך גם באותו הזמן, והגוף האחרון יקום, אותו שננטע והצליח ונטע שרשיו כראוי, ועל אותו הגוף האחרון כתוב והיה כעץ שתול על פלגי מים, שעשה פרות ונטע שרשים והצליח כראוי, ועל אותו הגוף הראשון כתוב והיה כערער בערבה ולא יראה כי יבא טוב. כי יבא טוב, זו תחית המתים.

טקסט התיקונים

ואתנהיר ההוא נהורא דזמין לאנהרא לצדיקא, דהוה קמיה גניז מיומא דאתברי עלמא, הדא הוא דכתיב (בראשית א ד) וירא אלהי'ם את האור כי טוב, ביה זמין קודשא בריך הוא לאחיא מיתא, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג כ) וזרח לכם יראי שמי שמש צדקה ומרפא, וכדין יתגבר טוב בעלמא, וההוא דאתקרי רע יתעבר מעלמא, וכדין אינון גופין קדמאין ליהוו כלא הוו.

ומאיר אותו האור שעתיד להאיר לצדיקים, שהיה גנוז לפניו מיום שנברא העולם, זהו שכתוב וַיֵּרָא אֱלֹהִים אֶת הָאֹר כִּי טוֹב, בו עתיד הקדוש ברוך הוא להחיות מתים, זהו שכתוב וַיִּרְחַק לָכֵם יְרֵאֵי שְׁמִי שְׁמֶשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא, ואז יתגבר הטוב בעולם, ואותו שנקרא רע יעבר מן העולם, ואז אותם גופות ראשונים יהיו כלא היו.

טקסט התיקונים

אמר רבי יצחק זמין קודשא בריך הוא לארקא על אינון גופין רוחין, אי זכו בהו יקומו ל'עלמא כדקא יאות, ואם לאו יהון קטמא תחות רגליהון דצדיקיא, הדא הוא דכתיב (דניאל יב ב) וַרְבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקִּיצוּ וְגוֹמֵר.

תרגום לעברית

אמר רבי יצחק: עתיד הקדוש ברוך הוא להריק על אותם גופות רוחות. אם זכו בהם, יקומו לעולם כראוי, ואם לא, יהיו אפר תחת רגלי הצדיקים. זהו שכתוב וַרְבִּים מִיִּשְׁנֵי אֲדָמַת עֶפֶר יִקִּיצוּ וְגוֹמֵר.

טקסט התיקונים

אמר רבי אלעזר והאי מאן דאסתלק מעלמא עד לא מטון יומוי לעשרין שנין, מאן אתר אתענש, בגין (דהוי מתליסר שנין ולעילא) דהא מתליסר ולתתא לאו בר ענשא הוא אלא בחטאה דאבוי, אבל מתליסר ולעילא מהו, אמר ליה, קודשא בריך הוא חס עליה דלימות זפאה, ויהיב ליה אגר טב בההוא עלמא, ולא ימות חייב דיתענש בההוא עלמא, והא אוקמוה.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר: וזה מי שהסתלק מן העולם טרם שהגיעו ימיו לעשרים שנים, מאיזה מקום נענש? משום (שהיה משלש עשרה שנים ומעלה), שהרי משלש עשרה ומטה אינו בר ענש, אלא בחטאו של אביו, אבל משלש עשרה ומעלה מה הוא? אמר לו

הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, חָס עָלָיו שְׂיָמוּת זָכָאי, וְנוֹתֵן לוֹ שָׂכָר טוֹב בָּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְלֹא יָמוּת
חַיֵּב שְׂיַעֲנֵשׁ בָּאוֹתוֹ הָעוֹלָם, וְהָרִי פָּרְשׁוּהָ.

טקסט התיקונים

אָמַר לִיָּה אִי חַיִּיבָא הוּא וְלֹא מָטוֹן יוֹמוֹי לְעִשְׂרִין שָׁנִין מַהוּ, כִּיּוֹן דְּאִסְתַּלַּק מִעֲלָמָא בְּמַאי
הוּא עוֹנֵשִׁיָּה, אָמַר לִיָּה בְּדָא אֲתִקְיִים וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט (מִשְׁלִי יג כג), דְּכִד עֲנִשָּׂא
נַחֲתִית לְעֲלָמָא אִיהוּ דְּאֶעְרַע בְּהָהוּא מַחְבְּלָא אֲתַעֲנֵשׁ, דְּלֹא אֲשַׁנְחוּ עָלֶיהָ מְלַעֲיָלָא, וְעָלֶיהָ
כְּתִיב (מִשְׁלִי ה כב) עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּנוּ אֶת הָרָשָׁע, אֶת לְאִסְגָּאָה מָאן דְּלֹא מָטוֹן יוֹמוֹי
לְאֲתַעֲנִשָּׂא, עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּנוּ וְלֹא בִי דִינָא דְלַעֲיָלָא, וּבְחֻבְלֵי חֲטָאתוֹ יִתְמַךְ (שם) וְלֹא בִי
דִינָא דְלַתְתָּא.

תרגום לעברית

אָמַר לוֹ: אִם הוּא רָשָׁע וְלֹא הִגִּיעַ יָמּוֹ לְעִשְׂרִים שָׁנִים מַה הוּא? כִּיּוֹן שֶׁהִסְתַּלַּק מִן הָעוֹלָם
בְּמַה הוּא עֲנִשׁוֹ? אָמַר לוֹ: בְּזֶה הַתִּקְיִים - וְיֵשׁ נִסְפָּה בְּלֹא מִשְׁפָּט, שֶׁכְּשֶׁעֲנֵשׁ יוֹרֵד לְעוֹלָם,
אוֹתוֹ שְׁפּוֹגֵשׁ בָּאוֹתוֹ הַמִּשְׁחִית נֶעְנֵשׁ, שֶׁלֹּא הִשְׁגִּיחוּ עָלָיו מְלַמְעָלָה, וְעָלָיו כְּתוּב עֲוֹנוֹתָיו
יִלְכְּדוּנוּ אֶת הָרָשָׁע. אֶת - לְרַבּוֹת מִי שֶׁלֹּא הִגִּיעוּ יָמּוֹ לְהַעֲנֵשׁ, עֲוֹנוֹתָיו יִלְכְּדוּנוּ, וְלֹא
בֵּית הַדִּין שֶׁלְמַעְלָה, וּבְחֻבְלֵי חֲטָאתוֹ יִתְמַךְ, וְלֹא בֵּית הַדִּין שֶׁלְמַטָּה.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"א ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

◆ תקונא חד וארבעין ◆

בְּרֵאשִׁית תַּמָּן תַּשְׁרִ"י, וְדָא דְרוּעָא תַנְיִנָא יוֹם תַנְיִנָא, יֵשׁ'ת חֲשָׁךְ סִתְרוּ (תהלים יח
יב).

תקון אחד וארבעים, בראשית, שם תשר"י, וזו זרוע שנה, יום השני, יש"ת חשך סתרו. נשארה ר', היא ראש השנה, ושם הכדלה בין טוב ורע, ובראש השנה המלך הוא דין, וכל הספירות נקראו דינים ומשפטים מצדו, וכל צבא השמים עומדים עליו מימינו ומשמאלו, אלו מימינים לכף זכות, ואלו משמאלים לכף חובה, וכשיתעוררו ישראל עם שופרות, ומעלים לשם את השכינה, שהיא תרועת מלך כעשרה שופרות, משום שהיא אינה עולה פחות מעשרה, באותו זמן ויהי מבדיל בין מים למים, מפריד הקדוש ברוך הוא בין אלו שממינים לכף זכות, ובין אלו שמשמאלים לכף חובה, ונאמר הבדלו מתוך העדה הזאת ואכלה אותם כרגע.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.